

Plastyka klasa VII

1. **Forma a treść- jak analizować dzieła sztuki.**
2. **Barwa- jasność, nasycenie, walor- analiza dzieł sztuki.**

Praca dla ochotników:

Przygotuj pracę na wybrany temat: „Światła latarni morskiej na morzu”, „Światła w nocnym pejzażu na wsi i w mieście”, „Światła samochodów w nocy”. W pracach uczniowie powinni przedstawić jak najwięcej różnic walorowych – narysować wiele źródeł światła (gwiazdy, światła lamp ulicznych, światła w oknach, światła statków na morzu, światło latarni morskiej, światła samochodów) oraz związanych z nimi cieni, uchwycić kontrast tych światel z otaczającą ciemnością nocy.

MALARSTWO TREŚĆ - to co przedstawia, o czym opowiada.

FORMA- w jaki sposób to się robi.

Malarstwo realistyczne- przedstawiające (figuracywne) koncentruje się na wiernym przedstawieniu treści dzieła, czyli zgodnym z rzeczywistym wyglądem.

Malarstwo abstrakcyjne- nie przedstawiające (nie figuracywne) żadnych kształtów rzeczywistych.

Malarstwo rodzajowe- przedstawia sceny z życia codziennego.

Malarstwo religijne, historyczne, batalistyczne, marynistyczne (marina) portret (dzieło przedstawiające wizerunek, podobiznę człowieka uwzględniający cechy fizyczne (wygląd zewnętrzny) i cechy charakteru np. nastrój : oficjalny, prywatny, zbiorowy, **autoportret** (wizerunek autora dzieła przez niego samego wykonany), **karykatura** - przejawienie cech zewnętrznych wyglądu, charakteru **martwa natura-** wybrane zestawienie przedmiotów tworzących kompozycyjną całość

pejzaż- widok, krajobraz przedstawiający naturę, przyrodę, architekturę.

Forma dzieła sztuki

2.2. Barwa – jasność, nasycenie, walor

Barwa jest jednym z głównych i najważniejszych czynników budujących formę obrazu i wpływających na jego odbiór przez widza. Barwę postrzegamy zmysłem wzroku, a stwarza ją światło odbijane lub pochłaniane przez przedmioty.

Stosując tylko trzy barwy podstawowe: czerwoną, niebieską i żółtą (oraz biel i czerní), można uzyskać właściwie wszystkie barwy otaczającego nas świata. Kolory podstawowe połączone odpowiednio ze sobą pozwalają otrzymać barwy pochodne: pomarańczową, zieloną i fioletową. Istotny wpływ na praktyczne działania plastyczne ma znajomość zasady kolorów uzupełniających się (dopełniających). Sięgnijemy po nie, chcąc uzyskać efekt kontrastu. Pragnąc złamać barwę – zmieszamy je w nierównych proporcjach.

Według innego podziału barwy można podzielić na trzy główne grupy: chromatyczne (tzw. barwy tęczy, czyli kolory: fioletowy, niebieski, zielony, żółty, pomarańczowy i czerwony); achromatyczne lub neutralne (czerní, biel i szarość); ziemne (barwniki malarskie pochodzenia mineralnego, jak żółcienie i brązy w różnych odcieniach, np. ugru czy sjeny). Te ostatnie należą do najstarszych farb, używanych już w malarstwie prehistorycznym.

▲ Barwy dopełniające się są przykładem kolorów kontrastowych

▲ Barwy ziemne

Własności koloru

Jakość – pozwala na odróżnienie jednego koloru od drugiego (np. czerwieni od innej barwy). Jakość koloru często zależy od rodzaju barw znajdujących się w jego bezpośrednim sąsiedztwie, a także od oświetlenia.

Nasylenie – stopień intensywności barwy.

Jasność – inaczej walor.

Kolor jako element formy nie występuje sam. Towarzyszą mu faktura, plama i podłoże. Kolor występuje razem z elementem światła i cienia. Światło warunkuje istnienie koloru, widzenie linii i kształtów, jest elementem integralnym formy obrazów, rzeźb, budowli. Poszczególne kolory zawierają w sobie odpowiednią symbolikę, wywołują określone wrażenia, wyznaczają cechy stylu, kierunku lub zjawiska w sztuce.